

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на год. 4 ф.,
на по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НИЈУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 ф., на по год. 3 ф., на четврт
године 1 ф. и 50 новч.За све остале земље годишње
20 фран. у алату, на по године
10 фран., на четврт год. 5 фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се поштанском
универзитетском непосредно админи-
страцији „Гл. Црног.“ на Цети-
ње, или отиравањем новца
на коју драго пошту, а коме је
наручије, може се преплатити
код г. *Петра Рамановића*, К. Ц.
агента у Котору, а у Србији код
г. *Мите Стајића* књижара у *Био-
град*. Доноси се шаљу уред-
ништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку
ријеч или за број од пет цифра
по три новчића за први пут,
а за сваки даљи пут по 2 новч.

ДВОРСКЕ ВИЈЕСТИ.

— Њ. В. Господар стигао је у
недјељу из Бара на Цетиње.— Услед смрти Њ. Ц. В. Ве-
лико Књагиње Александре Петровне
поређена је дворска корота, која ће
трајати 15 дана.

†

Њ. Ц. В. Велика Књагиња
АЛЕКСАНДРА ПЕТРОВНА
у манастиру АНАСТАСИЈА.

Њ. В. Цар Никола издао је
следећи манифест:

Ми, НИКОЛА други,

Цар и Самодржац северсијски, Цар пољски,
Велики Књаз финландски и т. д. и т. д.Објављујемо свима Нашим вјер-
ним поданицима:

Свемогућему Богу било је у-
годно да к себи позове Нашу пре-
љубазну двојродну Бабу Велику
Књагињу Александру Петровну, у
манастиру Анастасију. Покојница
је преминула 13 тек. априла, по-
слије тешке дугогодишње болести,
у 62 години од рођења. Објављу-
јући овај тужни догађај свима На-
шим вјерним поданицима, Ми смо
увјерени, да ће они, дијелећи жа-
лост, која је постигла Наш Царски
Дом, заружити молитве своје с На-
шима за упокој у царству правед-
них душе покојне инокиње Анаста-
сије, у свијету Велике Књагиње
Александре Петровне, и да ће се
благодарно спомињати Њезиних са-
мопожртвованих трудова, посвећених
дјелима хришћанског милосрђа и
љекарске помоћи сиромашним бо-
лицима у Покровској обители, коју је
она подигла у граду Кијеву.

Дано у Москви, 13 априла и т. д.

Покојна Велика Књагиња је мати
Њ. Ц. В. Великог Књаза Петра Николаје-
вића, тако је њезина смрт још више ожа-
лостила наш Књажевски Дом, који срдечно
дијели сваку радост и жалост Царског
Дома.

Блаженопочивша је шћер Принца
Петра Георгијевића Олденбургског, а г.
1856 ступила је у брак са Великим Кња-
зом Николом Николајевићем.

Она је у Петрограду основала По-
кровску општину милосрдних сестара, са
болицом, са одјељењем за дјевојчице мањег
узраста, са училиштем за образовање ље-
карских помоћница, које је сада претво-
рено у женску гимназију. Осим тога бла-
женопочивша је до 1881 била пресједницом
сајета дјечих завода Царице Марије и
благодарећи настојању пок. Велике Кња-
гиње сабрао се капитал, који данас пре-
лази два милиона рубаља. Овим новцем
надржавају се 23 пространа и добро уређена
дјечја завода, од којих се налазе 21 у
Петрограду, 1 у Царском Селу а 1 у Пе-
терхофу. У њима се брига води о пет хи-
љада сирочади.

Г. 1881 блаженопочивша Велика Кња-
гиња, услед слабога здравља, настанала
се у Кијеву, гдје је подигла Покровски
манастир за монахиње, у ком је и сама
живјела, а послје смрти свога супруга,
и схиму примила с именом Анастасије. У
манастиру је подигла величанствену болицу,

у којој сви кијевски сиромаси могу доби-
вати бесплатну помоћ. Ту је подигнут и
дом за мале дјевојчице, школа, и особито
одјељење за слијепе. И све је то блаже-
нопочивша сама лично надгледала, и рачуне
водила о надржавању тих завода, у које
је улагала све своје приходе.

Отуда се може закључити какво је
поштовање у народу уживала „Матушка
Велика Књагиња.“

Премда вада болесљива Велика Кња-
гиња, непрестано је радила околу ове своје
задужбине, али три недјеље испред смрти
сасвим савладана болешћу легла је у по-
стељу. Њезина дјеца, Њ. Њ. Ц. Ц. В. В.
Велики Књаз Никола и Велики Књаз
Петар са Великом Књагињом Милицом
одмах су похитали уз постељу Високе бо-
леснице, која је вада била при чистој
свијести, и мирно чекала посљедњи час.
У разговору са Великом Књагињом Ми-
лицом, расчитивала је за нашу Књажевску
Породицу и свој благослов јој послала.

Вјечна јој памјат!

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

Цетиње, 21 април.

На другом мјесту доносимо неке
каракиристичке епизоде из Царева
бављења у Москви, по којима ће се
боље схватити царски рескрипт на ге-
нерал-губернатора московског, на дан у
Москви на само Ускрсење. Тај цар-
ски рескрипт гласи: „Ваше Царско
Височанство. Топла жеља моја и
Царице Александре Феодоровне, да
с нашом дјецом проведемо дане стра-
стне недјеље, да се удостојимо при-
мити свете тајне, и да дочекамо
Празник Празника у Москви, у сре-
дини великих народних светиња,
под сјеном многовјековног Кремља,
милости Божјом остварила се. Овдје,
гдје негљено почивају Божији угод-
ници, међу гробницама круноносних
сабиратеља и творца Русије, на
огњишту самодржавија, још се јаче
подижу молитве Цару Царева, и
тиха радост испуња душу у оп-
штењу са вјерном дјецом наше воз-
љубљене Цркве, који хитају по хра-
мовима. Нека Бог услиши те молитве;
нека укријени вјерујуће, нека са-
чува, који се колебају, нека сједини,
који су отргнути, нека благослови
руску државу, која чврсто почива
на вјечној истини Православија, које
свето чува васелоњску правду љу-
бави и мира. У јединству молитве
са својим народом, ја црним нове силе
у служби Русији за њену срећу и славу,
и ја уживам што могу баш данас
наразити Вашем Царском Височан-
ству и преко вас драгој ми Москви
осјећаје, који ме одушевљавају. Хри-
стос воскресе!“

Ко хоће може да из ових ри-
јечи Царевих схвати прави значај
његовог боравања у Москви у о-
вове часу; и ко с поуздањем гледа
у Русију, мора му се то поуздање
удвојити, знајући да се млади Цар
у светом Кремљу оснажио новим
силама у служби Русије за њезину
срећу и славу.

Свечаност пунољества немачког
Престолонаследника окупиће у Бер-
лину чланове многих јевропских дво-
рова. Тако, можда случајно, исти
дан је телеграф објавио из Петро-
града и из Рима, да у Берлин иду
Велики Књаз Константин Константи-

новић и Принц Напуљски. Даље ће
ту бити заступљени још инглески
двор и још неки западни дворови.
Велики Књаз Константин носи ње-
мачком Престолонаследнику орден
Св. Андрије. У пратњи Принца На-
пуљског неће бити ниједан ми-
нистар.

Тако на тој свечаности у Бер-
лину тројни савез неће се показати
у потпуном сагласју и негдашњој
својој чврстоћи. Осим жалба итали-
јанског штампе, да Италија нема ни-
какве економске користи од Немачке,
чуло се и одзива оштрих и сасвим
отворених на спијевање њеких ау-
стријских листова о тобожињој ауст-
ријској окупацији Арбаније. Гдје се
тако интереси укрштавају и тежње
сударају ту се не може озбиљно ни
говорити о каквом трајном савезу.

Сукоб између америчких Сједи-
њених Држава и Турске, о ком се
јевропска штампа у посљедње доба
толико занимала, и већ говорила о
доласку америчког бродовља пред
Дарданелс, као да ће се ријешити
на лијепе. Тиче се накнаде штета,
што су амерички миссионери претр-
пјели за вријеме јерменских нереда.
Ту накнаду, шта захтјева ваши-
нгатонска влада, она је сама одмјерила.
Иако може бити да је и прећерала,
и да за то Турска није похитала са
исплатом. Таква међународна питања
вада су се рјешавала међународним
арбитратом, а често и посредовањем
које пријатељске државе, па ће се
на тај начин ријешити и ово питање.
Него питање можда коме мило бити,
да види америчку поморску демон-
страцију против Турске, особито
послије турко-руског споразума од-
носно Мале Азије. И тако се може
растумачити она готовост извјесне
штампе, која је тако радо писала о
том дипломатском сукобу, о преки-
дању дипломатских односа, мал' да
не о престојећем рату између Сје-
дињених Држава и Турске, да је
изазвала гласове америчке штампе,
који су свој тој писанији крај учи-
нили.

СА ЈУГО-АФРИЧКОГ БОЛИШТА.

Цетиње, 21 априла.

Пошто су Бури, својим операцијама,
развукли тамо-амо цијелу Робертсову вој-
ску, која је тада имала циљ, да опет
освоји јужни дио орашкене државе — на-
пустили су опсаду Вепенера, као и остале
своје познице, све без боја, јер њихова
циљ је није ни могла бити, да те познице
уздржи него само да непријатеља намуни
и да му што више штете нанесе. И ми смо
видјели да су ту циљ сјајно постигли.
Покрени су цијелу војску Робертсову
од Бломфонте до Аливалнорта, и избје-
гавајући веће битке, а оперирајући мањим
одјељењима, Робертсовој војсци одузели
су око 1300 момака, 7 топова, и коју сто-
тину кола провијанте, муниције и дру-
ги ратних потреба. Па под командом мла-
дог врховног заповједника Боте, бурска је
војска хитро се винула испод Вепенера
ка Делибранду и Табанху, да јој Инглези
не прекину комуникацију са Брандфортом
и Гронштадом, гдје се налази главни штаб
бурски. По посљедним телеграмима, на-
равно вада из инглеског извора, види се,
да је на тој линији отпочело чаркање, али
да Инглези постизавају који успјех, знали
би смо. Нагледа, да ће Бури и овога пута
продријети на сјевер, као што су и прије
под командом Оливијера. Истина, да је
Робертсе сада ту уложио готово све своје
силе, али и Бури располажу већим си-
лама.

Могуће је, да ће се ту упорна борба
наставити, јер инглеска војска оперирајући
у том правцу, не само да гади, да прекине
саобраћај генерала Боте са Брандфортом,
него у исто доба могла би тако отворити
себи пут саобраћају са војском генерала
Булера у Наталу. Али као да још није
дорасла за такве успјехе, судећи по доса-
дашњим њеним успјесима. На сваки начин,
са нестрпљењем се морају очекивати вије-
јести, ко ће надвладати на линији Теди-
бранд-Табанха, Бури или Инглези.

Из Натала, Кипберлија и Мафекинга-
никаква важна гласа.

ЦАРЕВО БОРАВЉЕЊЕ У МОСКВИ.

У Кремљу се налазе два манастира:
мугки — Чудов, катедрални манастир ми-
трополитов, и женски воскресенски мана-
стир; за тијем 6 саборних цркава, 10 за-
себних и 2 у Ивановском звонику. У траву
су придворне 4 саборне цркве: благовје-
штенска, архангелска, преображенска и
врхпасовска. Успенском саборном црквом
и оном дванајест апостола управља св.
синод. Цар и Царица походили су бого-
служења по свим овим црквама страше
недјеље.

На велики понедељник присуствовали
су почетку мироварења у тако званој ми-
роварној палати патријаршијског дома,
која је украшена исто као каква црква.
Ту се чува једна Богородичина икона из
12 вијека, и св. миро, које је из Цариграда
донијето св. Владимиру у Кијеву, у првим
вјековима хришћанства руског. Кад се по-
чне миро варити, московски митрополит
кане по једну кап овога старог св. мира
у ново, па кад ново св. миро буде готово
онда митрополит допуни сасуд са старим
св. миром, које тако никад не усањује.

Мироварење је отпочео митрополит
московски Владимир са два епископа, са
архимандритима главних манастира моско-
вских и одређеним бројем свештеника и
закона, са синодалним ризничарем, прто-
јерејем успенске саборне цркве, и кључа-
рима црквених, који су такођер свештеници.
Одма у почетку су дошли Цар и Царица.
Пошто би освећена водича, митрополит
изли по мало водиче у котлове, у којима
ће се варити св. миро. За тим свештеници
налише уље и вино, а митрополит пот-
плати ватру испод котлова. Миром се обично
вари три дана и за то вријеме читају
јеванђеља свештеници и закони. Прво је
митрополит читао, за њим владике па
архимандрити. Таквом мијешају миро с
нарочитим допацима у котлове, гдје се
долијева вино и раане смјесе. Пошто се
миро излије у сребрна ведрa, у њ се саспу
мирис љубичица, малина и другог мири-
шљаваог биља и коријена, па све добро
замјешано, преручи се у нарочите сасуде,
које запечати синодалним печатом сино-
дални ризничар. За све вријеме горе кан-
дила и огромни свијетљаци пуни свијећа,
што богомољци пале. То свето мјесто пуно
је народа од зоре до ноћи. Обично
се миро вари сваке друге године, и од
тога св. мира добила и црногорска црква
за своју употребу.

Освећење мира извршено је у успен-
ској саборној цркви на велики четвртак
преко литургије. У 11 сати митрополит
у мантији са пратњом највише је пошто
Цару и Царици два мала сасуда мардиона,
т. ј. не освећеног мира, ради здравља, па
се повратио кроз мироварну палату, гдје
се већ били обучени свештеници и дјакони,
у успенску цркву, гдје су се служили ча-
сови. Ту се обукао и у титије кренуо је
у мироварну палату. Уз гојање тропара
„Благословен јеси Христосе Божје наш“ и
„В рождество дјевство,“ митрополит је пре-
дао дрвени алавастар са св. миром прто-
јереју успенске цркве, а остали свештеници
у бијелим одеждама узеше 33 сасуда новга
мира, које се има осветити. Уз брујање
зона и појање тропара кренула је литија
између мноштва народа и ушла у успенску
цркву. Алавастар са св. миром носио је
протојереј високо уздигавши руке, осјећен
рипидама, а за њим су носили до 80 све-
штеника и ђакона сасуде новга мира; па
су одили 6 архимандрита и митрополит,
који су одма отпочели литургију. На вс-
ликом входу ношен је алавастар са св.
миром и остали сасуди новга мира. Митро-
полит је на дверима окадио све сасуде
редом, па свете даре, са обичним помина-

насловом: „Најглавније болести и непријатељи наших усјева“ од познатог стручњака на том пољу, г. проф. Ф. Јерговића. Књига је написана тако јасно, да се њом може користити свако, ко зна читати. За то нам је добро дошла, али треба настојати, да се растури по народу, да се народ њом користи. А ту су на првом мјесту познани наши свештеници и учитељи, да растуриче народу важност ове књиге и да му је омили.

— Из Пипера јављају нам, да је у Манастиру Белици био скуп пиперског свештенства, поводом установе свештеничких плата, гдје су држали благодарење, у присуству мноштва народа. Са тог скупа отпустили су писма дубоке благодарности Н. В. Господару и Високопресвештеноме г. Митрополиту.

Телеграми Бечког „Кор. Бира“

БЕЧ, 18 априла. — Бугарски Књаз са дјецом прошао је пут Софије.

ЛИЗБОНА, 18 априла. — Алфонсо, Краљев брат, крестуће у Берлину на свечаност Престолонаследника.

КОПЕНАГЕН, 18 априла. — Престолонаследник ће присуствовати свечаности у Берлину.

МОСКВА, 18 априла. — Била је велика војничка смотра пред Царом и Царицом, који су били одушевљено акламирани.

МИНХЕН, 19 априла. — Синодни булетин доноси да стање Краља Отона задовољава. Вјенчање Пришцево Матилде баварске са Принцом Лујом Кобурнским обављено је.

БЕЧ, 21 априла. — Цар је крестуо у Берлину у пратњи Голуховског и Бека, акламирају мноштвом народа.

БЕРЛИН, 21 априла. — „Рајхсанцајтер“ и „Нордајге“ истичу пријатељство суверена днју царовина и веле да посјета потврђује континентални тројни савез.

Англо-бурски рат.

ЛЕДИСМИТ, 16 априла. — Бури су послали коју стотину момака да бране кланац Ванренон — Олверсхак. Узели су мјере такве да се могу опријети продирању војске у сваком кланцу, на које ће Инглези удриги.

ПРЕТОРИЈА, 16 априла. — Експлозија арсенала у Јоханесбургу убила је 30 и ранила 54 особе. Сумња се да се несрећа није случајно збила. Неки су уашчени.

МАЗЕРУ, 17 априла. — Чула се пуцњава у правцу Табанхе, која је трајала више сати. Резултат није познат.

ТАБАХА, 17 априла. — Овдје је стигла војска Рундла и Хамилтона без инцидента. Коњица је имала мали бој на истоку Табанхе.

БЛОМФОНТЕН, 17 априла. — Увјеравају да Инглези настављају окупирати Табанху.

ВАРЕНТОН, 17 априла. — Бури су пуцали из својих позиција код моста. Инглези су отворили ватру, служећи се балоном са добрим успјехом. Инглези нијесу имали никаква губитка.

ХАГ, 17 априла. — Бурско посланство крестуће из Ротердама пут Америке. Лојде и Милер остају у Јевропи.

АМСТЕРДАМ, 18 априла. — Бурско посланство овдје је било дочекано топло од народа.

ТАБАХА, 18 априла. — Извидница, коју је Френч извршио са коњицом, показала је, да Бури заузимају неке висове код Табанхе са великим силама.

ТАБАХА, 19 априла. — Бури су јучер удрили снажно на бок; Френч је одбио нападај. Бурске позиције готово су неосвојљиве. Цно дан пуцају топови. Колона Хамилтонова идући напријед открила је

неке непријатељске позиције, које се протежу на далеку.

ТАБАХА, 20 априла. — Дивизија Хамилтона јучер и данас форсира кланац Хаутнека. Према сјеверу непријатељ има позицију на висовима, који доминирају с обје стране пролазак, али је морао оступити, и очистити пролазак. (?) Инглески стан, бомбардиран од Бура, морао се пренијети на тачку сигурнију. Губитци инглески незнатни.

АЛИВАЛНОРТ, 20 априла. — Заробљено је 26 Бура код Вепенера. Генерала Оливијера рањена замијенио је Изаак Потгитер.

ХАГ, 20 априла. — Бурско посланство кренуло је из Ротердама пут Америке, живо акламирано.

ЛОНДОН, 20 априла. — Из Бломфонтона Роберте телеграфира, да из Мафекинга Баденповел јавља да је све добро.

ПРЕТОРИЈА, 21 априла. — Бури су заробили на истоку Табанхе 9 Инглеза. Код Браудофорта напали су Инглези и принудили да се повуку, заробивши 11 Инглеза и убивши 19. Бури су имали којег рањеног. Инглези су онет отворили јаку ватру код Ептеавила.

ЛОНДОН, 21 априла. — Оливијер се повратио у Смитфилд. (?) Роберте телеграфира, да је Хамилтон одбио Бури из Хаутнека, заробио 26, погубио 12 и 40 ранио. Губитци инглески незнатни.

Објава.

Перо Божићини Чејовић из Куча, који је од назад пет година у иностранству, није се јављао својој мајци и брату, ништо што знају о њему. На њихову молбу, умољава се сваки онај који би што о реченом сазнао, да обавијести

КАНЦ. МИН. ИНОСТР. ДЈЕЛА.

(1—3)

Објава

Према наредби књ. окружног суда колашњинског од 4 фебруара ов. год. Број 65. IV. 1900. 25. овијем се износи на јавну продају двокатна кућа Стефа Мишића, постојећа на кантуну ове пјаче; за измир његова дуга, г. Браћи Марићима.

Кућа садржи на доњем спрату (боју) двије бутиге, и два магацина; — а на горњем једна кафана три камаре и једна кухиња.

Ко би желио купити поменуто имање нека се пријави овој управи на 4 маја ов. год. кога ће се дана потписати понудиоцу највише цијене, а рок измира новаца остави ће се купцу до 1 септембра ов. год.

Број 36. IV. 1900. 15.

Колашин, 1 марта 1900 г.

ОПШТИНСКА УПРАВА.

Број 27
110 (4—4)

Објава.

Сагласно наредби овдашњег Окр. суда, од 24. овог мјесеца, к броју 147. IV. 1900. 30. — овим се износи на јавну продају једнокатна кућа, с припадајућом јој по плану банчком бар. Рада Ивановића; налазећи се у Миркову варош у тако званој „Балшића улици“ која има у дужини с лица 5. метара 40 ц. метара.

Ко би желио речену кућу купити, тај нека се пријави потписаној Управи на 1. Маја ове године; којег ће се дана поменуто кућа продати понудиоцу највише цијене.

Број 208

Подгорица, 25 фебруара 1900 год.

У П Р А В А

Општине Вароши Подгорице.

Број 28
93 (4—4)

Објава.

Позивају се трговци ко жели купити руј ријечке нахије ако се трговац погоди са продаваоцима руја продаја ће бити на Ријеку 6 маја, 1900 год.

Ком и кап. Нико Ђ. Кусовац.

Број 35
31 (1—2)

Објава.

Овим сам слободан учтиво извјестити п. и. Господу моје дојакосње госте у Црној Гори, да сам свој хотел „Stadt Graz“ премјестио из досадање куће под бр. 83 у кућу госп. Ђуџија под бр. 260 на пјаци Св. Николе.

Као и до сада, тако ћу се и од сада трудити, да своје поштоване госте са добрим и јефтиним јелом, свјежим пивом, као и чистим вином послужим. Послуга ће у сваком погледу бити најтачнија и најсавршенија.

Снаваће су себе врло улобне, као и све просторије хотела, снабдјевене свим потребним материјалом. За поклоњено ми досадашње повјерење изричем своју најтоплију благодарност и молим своје мило госте, да ме изволе и у мојем новом стану хотела обилно похађати, а нека буду увјерени, да ћу ја сав свој труд уложити, да свима захтјевима у сваком погледу тачно и на потпуно задовољство одговорим!

Са поштовањем

Роберт Рајтер,

Власник хотела „Stadt Graz“ у Котору.

Број 36
147 (1—4)

ЈА АНА ЧИЛАГ

са својом 185 центиметара дугом плавом и бујном косом, која је нарасла употребљујући пуних 14 мјесеци помаду сопственог производа. Моја је помада испитана од најгласовитијих ауторитета и пронађена као једино средство прстиљ испадлају косе, а постиже се сигуран успјех за рашићење косе. Призната је као једино и најбоље средство за ојачање тмењаче. Употребом мије помада ојача код госпде брк и коса и добију после кратке употребе како брк тако и коса природну свјетлост и јачину а отицана сједећу косе све до дубоке старости.

Цијена 1 еудна круна 2, 4, 6 и 10.

Наручбине се отирају поштом сваки дан онима, који новац унапријед пошаљу или приволу, да им се пошиљка поузећем пошаље.

Наручбине се шаљу на:

ANNA CSILLAG
Wien. I., Seilergasse, 5

Број 31 (3—20)

Пријатељима и знацима јављам, да ћу у суботу 29. Априла на 11 сати пред подне, држати годишњи парастос моме незаборављеноме јединцу

Ђуру Радичевићу у парохијалној Влашкој цркви на Цетињу.

Тужни отац
Протођакон Ф И Л И П.

Број 34
34 (1—1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Овијем путем најрдације благодарим свијема пријатељима, кумовима, племенцима и познаницима, који нам умено и писмено саучешће указаше, приликом болести и смрти нашег нигда непрежаљеног сина, односно брата, стрица и ђевера

САВА

који је у најлепшем цвијету младости своје у 27 години, лицем на Ускре 10 текућег преселио се у вјечност.

Најрдације благодаримо госп. доктору Радуловићу на врућем раду и заузимању око покојника. Нека је најрдација хвала госп. свештенику Јовану Велашевићу; пресједнику Окр. Суда г. Марку Радуловићу; г. официру Петру Смову с Главичанима; г. официру Јанку Матову с Далевићима; г. официру Јокици Ђуровићу с Грлићанима; г. официру Микоји Драговићу с Турпачанима; и овдашњим учитељима; као и г. Ристу Рогошићу, Марку Радуловићу и Јовану Пејановићу с госпођама; Ницу Паљевићу и Боју Белевићу с госпођом.

Хвала пашој многобројној браћи Пиперима и Виранима, који не жалише труда, да дохитају из Пипера и с Вира на гробу покојнику.

Нека је особита хвала и вјечна благодарност овдашњем грађанству, особито Ристу З. Вујовићу, као и кумовима и пријатељима и другим Бјелопавлићима, који болесника посјећиваху, кријепећи га душевно и депртивши га до вјечне му куће.

Данилов-град, 15. Априла 1900.

О жалости:

Отац: Мато Љумовић; мати: Савета; браћа: Ристо, Васо и Мијајло са осталом родбином.

Број 38
197 (1—1)

Купим цијеле године и поједине бројеве „Гласа Црногорца“ од почетка до 1900 год. и „Нову Зету“

Ко хоће продати нека се пријави подписаноме.

Dr Vratislav Černý
788/II. Praha — Austria.

Број 37
29 (1—3)